

බුදුරැස් දහර සිරලක පිරක්ෂය

අපවත්වී වදාල, මහාචාර්ය, පූජ්‍ය කළඹේලේ ගේබර හිමි

තෙවරක් ම අමාමැණි බුදුරදු මේ දහම් දිවයිනට වැඩිම කර වදාලන. ඒ මහියාගනය, නාගේෂාපය හා කැළණිය යන තෙ තැනටය. ඒ බව මහාචාර්ය, දීපච්ච, සමන්තපාසාදිකා, පූජ්‍ය වලි, සද්ධර්මාලංකාරය ආදි පෙළ හෙළ පත්පොත්වල සේම අපරදිග බස් වහරින් ලියුතු ලේඛනවල ද සඳහන් වේයි. සිරලක් දෙරණේ එකල පැවැති ඇති තතු මතසින් දකින සිහි තුවනු ඇති කාට වුවද හිගබු පිපෙනු තැනැයි කාට කිව හැකිද?

ශ්‍රී ලංකාව මාගේ සපුන පිහිටන දිවයින යැයි බුදුරදුන් දැනැ වදාල හෙයිනි, තෙවරක් මෙහි වැඩිම කර වදාලේ. එවකට මෙහි අරක්ෂෙන සිටි යකුන් බැහැර යවා දිවයින පුරාම විහිදාලු බුදුරස් දහරට තොගුවුණු එළිමහනක්, වනරෝදක්, ඇලක්, දොලක්, කෙතක්, ගමක්, තගරයක් මේ දහම් දිවයිනේ තොටු බව පැහැදිලිය. සමමාසම්බුදු රදුන්ගේ අදිටන අනුව ඒ බුදුරස් දහර ගුවන් තෙලේ නිසන්සලේ යෙහෙන් දිලි තුන්හෙළයට ම ඇසෙන සේ දෙන පණිවුඩයි මේ.

පිනැති ලක් වැසියෙනි. මේ ඔබේ මවුනිමය, මේ ඔබේ දිවයිනය, බුදුරදුන් ඔබ කෙරෙහි තැබූ අවල අම්ල විශ්වාසය නිසයි, ඒ නික්ලේසින් වහන්සේ දේශනා කළ සුවාසු දහසක් දහම් කඳ ඔබ වෙත තිළිණ කර වදාලේ. ඉන් නිසා තැනැතියෙනි.

අමාවන් දේශයේ යටිගියාව ගැන සිතන්න. දැයේ නටබුන් හඩ ගා ගයන ගිතයට සවන් දෙන්න. එකමුතු වන්න. තවත් එලාර දුටුගැමුණු රණබිමක් අත ලැයය. තම තමන් සරණ ගිය පස්ස තොට රට, දාය, සමය ගැන මෙනෙහි කරන්න. ර්තියා තායකත්වය නිසා බොද්ධ සංස්කෘතික සාරඳර්ම කාබාසිනියා තොකරන්න. ඔබේ යම් යම් පොද්ගලික අඩු පුහුණු මිනිසුන් ගෙන් පරිස්සම් වන්න. තො රටුන්ට මේ දහම් දිවයින පාචාදීමට දිරිදරන්නවුන් නිතැතින්ම පිටු දකින්න. එයට ඉඩ තොදෙන්න. එකක් කියමින්, එයට පටහැනි දෙයක් කරමින් ඒ දෙකට ම වෙනස් ස්වරූපයක් විදෙස් පිළිවෙතේ රඳවාලමින් රගන රුක්ඩ නැවුම් අවියස අද ගොලු බිහිරන් සේ මුතිවත තො රකින්න.

අවදිවන්න. ඇස් ඇර බලන්න. එදා මහ සගරුවනේ උපදෙස් පරිදි හෙළ රඡ දරුවන් ඉදිකළ දැයේ සිංහල මානනීය වන්දනීය පූජ්‍යනීය තැන් කපටි දේශපාලුවන් ගේ රංගනීය බවට පත් තො කරන්න.

බමුණකු ගමනක් යන විට තො බමුණකු අඩියස මූලිච්චී වුවහොත් පෙරලා ගොස් කිරිකල භතක් නා පිරිසිදු වන රටකින් ගෙන ආ බුදුදහම, බමුණු ගෙදරට පමණක් ආවේණික වූ දිය ගන්නා ලිදට තො බමුණකු ගේ සෙවණැල්ල වැටුණොත් ඒ ලිද වසා දමන දෙසෙකින් ගෙන ආ බුදුදහම, රුක්කරවාදී, ආත්මවාදී සංකල්ප විශ්වාස බැහැර කළ කටර හෝතික විද්‍යාවක් වුවද නිහඹ කරවන හේතුළුවාදී ත්‍යායයෙකින් හෙබේ මූල් දිවයිනම දියුලුවන බුදුදහම අන්තර්ජානයේ උග්‍රතා ගැනීයෙන් අනුතා වූ ඇතැම් සාමයික් සංස්ථා හා සසඳුම්තින් ඒ උත්තරීතර සඳාතනික දහමට මඳි ප්‍රං්ඡිකම් තො කරවන්න.

නවලොවිතුරු දහම පිළිබඳ නිරවිකල්පඟාතය නැති ආගම අධ්‍යායනය ව්‍යාකරණය, වාග්චිද්‍යාව වැනි විෂයයන්ගේ තත්ත්වයට ගෙන ආ ගැද්දාව, හක්තිය, පින යන පිරිසිදු වේතනා ගෙනැදෙන වදන් අව්‍යාර්ථිත බවේ දුම්ප්‍ර දුමාරයෙන් දුෂ්ණය කළ වන්දන මානන නුගතුන්ගේ අනුවණ බොලද ක්‍රියා ලෙස හෙලා දකින ඇතැම් යතිවරයේ දේශපාලුවන් ගේ තාවකාලික බලයේ බොරු කකුල් බවට පත්ව සිටිති.

දාගැබ, බෝරුක, සමාධිපිළිමය, මූර්ති විතු ආදී නෙත් සිත් පිනවන බොද්ධ සංකේතවලින් බලඳන ආරාම අනියම් ආර්ථිකයේ උල්පත් බවට හරවා ඇත. යථාර්ථාවබෝධයෙන් ගිලිහුණු අනුවණ අගතිගාමී විවාරකයේ මෙහිදී නිහැඩියාවේ මතුරු මතුරති. දැ කුල, ගොත්, පෙදස් ආදී මලකඩයෙන් දිරා ගිය පැවැදි තො පැවැදි වැඩි දෙනෙක් බුදුසමය බදාගෙන අත්තුක්කංසන පරවමිහනයේ අපස්මාරයෙන් ඔත්පලව සිටිති. මහාචිජාරය දායාද කළ අධ්‍යාපන ප්‍රණාලියට වාතින්යේ මාරයා පිවිස ඇත. සඳාවාරය, ශික්ෂණය, කරුණාව, මුද්‍රිතාව, යුක්තිය, ධර්මය, සාධාරණය ආදී සනාතන ධර්ම නිශ්චිතයට බැසි ඇත.

මේ හැටියෙන් සිරිලක් දෙරණේ වත්මනෙහි පවතින තතු එපරිදිම පවසා යළිත් හෙළයිනි, පුහු මත දුරා එක්වටි. සමගි වවි. කකිතා කරවි. සප්ත අපරිහානිය ධර්ම ක්‍රියාවට නගවි. පෙරමුණ ගෙනිවි. හෙළ තෙරුවන රක දුන් දුටුගැමුණු ඇ මහවිරුවන් නමට අරුරු තොකරවි යන්න යළිත් අවධාරණය කොට ඒ සුදු බුදුස් දහර හිමවි පෙදස බලා ගුවන් ගත විය.

අප්‍රටා ගැනීම්:- සාහිත්‍යය හා ශික්ෂණය,

ප්‍රකාශනය-එස් ගොඩගේ සහ සහෝදරයේ,

කොළඹ-10, පිටු-65-67